282 PDc 168

W cieniu krzyża brzemię swoje, o, wędrowcze, złóż! Skończ wędrówki niepokoje, spocznij już! Gdy cię wina twoja trwoży, spójrz z ufnością wzwyż na ten znak miłości Bożej, spójrz na krzyż. Jezus dał w ofierze Siebie, by cię zwolnić z win. Ach, jak bardzo kochał ciebie Boży Syn! Wszystkie grzechy swoje mnogie pod krzyż ufnie złóż, Tam otrzymasz pokój z Bogiem, spoczniesz już. Tam wędrówki koniec twojej, jasny cel twych dróg, tam tęsknotę twą ukoi wieczny Bóg.